

Nr 468.

Av herr **Sundström** i Skövde, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 272, angående provisorisk avlöningsförstärkning åt vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl.

I proposition nr 272 föreslår Kungl. Maj:t riksdagen medgiva, att provisorisk avlöningsförstärkning under budgetåret 1938/1939 må utgå till vissa befattningshavare i statens tjänst enligt de närmare bestämmelser, som sedermera avses skola utfärdas av Kungl. Maj:t. Någon ändring av under innevarande budgetår gällande grunder för åtnjutande av provisorisk avlöningsförstärkning ifrågasättes dock icke. I enlighet härmed skulle bland annat de till ständigt tjänstgöring inkallade indelta soldaterna icke heller under budgetåret 1938/1939 kunna beredas förmånen av provisorisk avlöningsförstärkning.

Här ifrågavarande indelta soldater tagas helt i anspråk för militär tjänstgöring och äro alltså hänvisade till att försörja sig själva och i förekommande fall sina familjer på de löneinkomster, de uppbära från respektive truppförband. Dessa löneinkomster utgöras enligt övergångsbestämmelserna till 1921 års manskapsavlöningsreglemente huvudsakligen av det s. k. dagavlöningsstillägget, vilket utgör 2 kronor 50 öre per dag. Vid sidan härav utgår, förutom underhåll in natura, dagavlönning med för korpral 90 öre för dag och för övrigt manskap med 60 öre för dag samt lön till korpral med 144 kronor och till vicekorpral med 72 kronor, de bägge sistnämnda beloppen för år räknat. Månadslönen — däri inräknat dyrtidstillägg — för en ständigt tjänstgörande indelt soldat uppgår därför högst till omkring 130 kronor.

Löneförmånerna äro otvivelaktigt knappt tillmätta, och de indelta soldaterna äro därför i stort behov av den ekonomiska förbättring, som den provisoriska avlöningsförstärkningen medfört för övriga befattningshavare i statens tjänst. Den med de indelta soldaterna närmast jämställda personalen vid försvarsväsendet — det fast anställda manskapet — har under viss förutsättning beträffande tjänstetidens längd under innevarande budgetår åtnjutit provisorisk avlöningsförstärkning. Med hänsyn till bland annat jämförbarheten dessa grupper emellan synes det skäligt, att de indelta soldater, som äro inkallade till ständigt tjänstgöring, nu beredas förmånen av provisorisk avlöningsförstärkning.

Dessa indelta förrätta som regel tjänst såsom underbefäl. De tagas i anspråk för befattningar såsom matsalsfurir, biträde åt köksföreståndare, väbelfurir o. a., och dessa befattningar skulle eljest med nödvändighet uppdragas åt fast anställt underbefäl. Med hänsyn till här nämnda omstän-

digheter synes det icke rättvist, att de indelta utestängas från en förmån, som tillkommer det fast anställda underbefälet. Anledningen till att så ändock skett synes oklar. Möjligen kan det förhålla sig så — och denna uppfattning torde vara allmänt utbredd bland de indelta själva — att den omständigheten att de indelta soldaterna utgöra en kår, dömd att dö bort i mån som nuvarande beställningshavare tvingas begära sitt avsked från militärtjänsten på grund av hög levnadsålder, gjort statsmakterna obenägna för att rubba de förhållanden i olika avseenden, varunder de indelta tidigare haft att fullgöra sina mångskiftande uppdrag. Så länge de indelta kunna och också tagas i anspråk för vissa uppdrag inom försvarsväsendet, synes det emellertid böra vara angeläget, att statsmakterna så långt möjligt söka tillgodose denna personalgrupps berättigade krav. Ett tillfälle härtill synes erbjuda sig genom att de till ständigt tjänstgöring inkallade indelta soldaterna beredas förmånen av provisorisk avlöningsförstärkning.

På grund av det sålunda anförda hemställes,

att riksdagen med anledning av proposition nr 272 måtte besluta, att provisorisk avlöningsförstärkning under budgetåret 1938/1939 skall utgå till de ständigt tjänstgörande indelta soldaterna med samma belopp, som tillkommer det fast anställda manskapet.

Stockholm den 21 april 1938.

Walter Sundström
i Skövde.

Carl Björling.

A. S. Fält.
